

ærbødigt greb ham om Armen, sendte han ham et rasende Blik i Stedet for at takke. Ingen vidste bedre end han selv, at han havde været uheldig med sin Tale. Under de forgæves Anstrengelser for at paavirke Salens fjendtlige Holdning havde han tabt Herredømmet over sine Tanker; og efterhaanden som han mærkede, at Inspirationen svigtede, var han bleven mere og mere nervøs.

Da han kom tilbage til sin Plads, flokkedes en halv Snes af hans Venner lidt forlegne omkring ham for at trykke hans Haand.

Imidlertid havde Formanden ringet og givet Konsejlspræsidenten Ordet.

Tyrstrup rejste sig fra Ministerbordet, og nu skete der noget uventet. I samme Øjeblik, han viste sig paa Talerstolen, stod Enslev op og forlød Salen. Der kunde ikke være nogen Tvivl om Hensigten. Det var en Demonstration, rettet mod den Mand, af hvem han ganske særlig følte sig forraadt.

Der blev stor Bevægelse, da det et Øjeblik efter forlød i Salen, at han var taget hjem. Konsejlspræsidenten havde under disse Forhold vanskeligt ved at fastholde Tingets Opmærksomhed, hvad Enslev netop ogsaa havde tilsigtet. Dog lød der stærkt Bifald, da han efter en længere Redegørelse for sin Politik sluttede med at sige, at det danske Folk under den lange Frihedskamp baade aandeligt og materielt havde levet over Evne og taget Forskud paa Nationens Kraft, hvorfor det for Tiden først og fremmest trængte til Ro og Selvbesindelse.

Formanden meddelte nu, at der var indkommen Be-